

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1286**z dnia 30 lipca 2019 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 2603/2000 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących między innymi z Indii („pierwotne dochodzenie”).
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1645/2005 ⁽³⁾ Rada zmieniła poziom obowiązujących środków wyrównawczych dotyczących przywozu PET z Indii. Zmiany wynikały z przeglądu w trybie przyspieszonym wszczętego zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego.
- (3) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozporządzeniem (WE) nr 193/2007 ⁽⁴⁾ Rada nałożyła ostateczne cła wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat.
- (4) Środki wyrównawcze zostały następnie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1286/2008 ⁽⁵⁾ i rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 906/2011 ⁽⁶⁾ w następstwie częściowych przeglądów okresowych.
- (5) Późniejszy częściowy przegląd okresowy zakończono bez wprowadzania zmian w obowiązujących środkach rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 559/2012 ⁽⁷⁾.
- (6) W następstwie kolejnego przeglądu wygaśnięcia Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 461/2013 ⁽⁸⁾ ostateczne cła wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2603/2000 z dnia 27 listopada 2000 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii oraz kończące postępowanie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indonezji, Republiki Korei oraz Tajwanu, Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1645/2005 z dnia 6 października 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2603/2000 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego między innymi z Indii, Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 193/2007 z dnia 22 lutego 2007 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia środków na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97, Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 34.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1286/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii, Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 906/2011 z dnia 2 września 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii, Dz.U. L 232 z 9.9.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 559/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego dotyczącego środków wyrównawczych stosowanych wobec przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących między innymi z Indii, Dz.U. L 168 z 28.6.2012, s. 6.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 z dnia 21 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009, Dz.U. L 137 z 23.5.2013, s. 1.

- (7) Decyzją 2000/745/WE ⁽⁹⁾ Komisja przyjęła minimalną cenę importową oferowaną przez trzech producentów eksportujących z Indii. Decyzją wykonawczą 2014/109/UE ⁽¹⁰⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązań ze względu na zmianę okoliczności, w jakich zobowiązania zostały przyjęte.
- (8) Rozporządzeniem (WE) 2015/1350 ⁽¹¹⁾, w następstwie dwóch częściowych przeglądów okresowych, Rada zmieniła poziom środków wyrównawczych obowiązujących względem przywozu PET z Indii.
- (9) Komisja zmieniła rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/1468 ⁽¹²⁾ poziom obowiązujących środków wyrównawczych w wyniku dwóch częściowych przeglądów okresowych.
- (10) Obecnie obowiązującymi środkami są ostateczne cła wyrównawcze nałożone rozporządzeniem Rady (UE) nr 461/2013, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1468 („obowiązujące środki”). Obejmują one cła specyficzne wynoszące 0–74,6 EUR za tonę ustalone dla producentów indywidualnych w Indiach, ze stawką rezydualną wynoszącą 69,4 EUR za tonę nałożoną na przywóz od wszystkich pozostałych producentów.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (11) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽¹³⁾ środków wyrównawczych obowiązujących względem przywozu PET pochodzących z Indii („państwo, którego dotyczy przegląd”) Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (12) Wniosek został złożony przez Komitet Producentów PET w Europie (CPME aisbl) („wnioskodawca”) reprezentujących ponad 80 % całkowitej produkcji unijnej PET.
- (13) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody dla przemysłu Unii.
- (14) Przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia i zgodnie z art. 22 ust. 1 i art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła rząd Indii o wpłynięciu należycie udokumentowanego wniosku o dokonanie przeglądu oraz zaprosiła rząd Indii do udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji dotyczącej treści wniosku o dokonanie przeglądu oraz wypracowanie wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Rząd Indii poprosił o przedłużenie terminu o jeden tydzień w celu przeprowadzenia konsultacji. Komisja wyraziła zgodę na to przedłużenie terminu. Jednocześnie z uwagi na przewidziane prawem terminy mające zastosowanie do przedmiotowego dochodzenia wszczęcie przeglądu wygaśnięcia nie mogło jednak zostać zawieszono. Z tego powodu dochodzenie dotyczące przeglądu wygaśnięcia wszczęto w dniu 22 maja 2018 r., a rząd Indii został o tym odpowiednio poinformowany tego samego dnia. Ponadto poinformowano rząd Indii, że przedstawione przez niego na tym etapie uwagi dotyczące wniosku antysubsydyjnego zostaną mimo to wzięte pod uwagę w toku dochodzenia, a konsultacje można nadal zorganizować w najbliższym dogodnym dla niego terminie. Komisja nie otrzymała jednak żadnej odpowiedzi ze strony rządu Indii na propozycję konsultacji.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (15) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, i w dniu 22 maja 2018 r. w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego. W świetle art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja sporządziła memorandum w sprawie wystarczających dowodów zawierające dokonaną przez Komisję ocenę wszystkich dowodów, którymi dysponuje i na podstawie których wszczęła przedmiotowe dochodzenie.

⁽⁹⁾ Decyzja Komisji 2000/745/WE z dnia 29 listopada 2000 r. przyjmująca zobowiązania złożone w związku z postępowaniami antydumpingowymi i antysubsydyjnymi dotyczącymi przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii, Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 88.

⁽¹⁰⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/109/UE z dnia 4 lutego 2014 r. uchylająca decyzję 2000/745/WE przyjmującą zobowiązania złożone w związku z postępowaniami antydumpingowymi i antysubsydyjnymi dotyczącymi przywozu politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego między innymi z Indii, Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 35.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1350 z dnia 3 sierpnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących z Indii, Dz.U. L 208 z 5.8.2015, s. 10.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1468 z dnia 1 października 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących z Indii, Dz.U. L 246 z 2.10.2018, s. 3.

⁽¹³⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antysubsydyjnych, Dz.U. C 279 z 23.8.2017, s. 11.

⁽¹⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii (Dz.U. C 173 z 22.5.2018, s. 9).

- (16) Po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona zwróciła się z pytaniem o zdolność wnioskodawcy do udziału w postępowaniu. Odnawia się, że wniosek złożono po upływie terminu na składanie uwag przewidzianego w pkt 5.5 zawiadomienia o wszczęciu. Odpowiedzi na pytanie dotyczące zdolności do udziału w postępowaniu, zawarte w aktach dostępnych do wglądu dla zainteresowanych stron, potwierdzają jednak, że wymogi dotyczące zdolności do udziału w postępowaniu zostały spełnione. Wniosek strony został zatem odrzucony.

1.4. Równoległe dochodzenie

- (17) W dniu 25 marca 2019 r. Komisja wszczęła przegląd zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁵⁾. Zakres dochodzenia przeglądowego ogranicza się do formy środków. W rezultacie toczący się przegląd może mieć wpływ na formę środków rozszerzoną niniejszym rozporządzeniem.

1.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądowym i okres badany

- (18) Dochodzeniem dotyczącym kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęto okres od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

1.6. Zainteresowane strony

- (19) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, innych znanych producentów unijnych, znanych zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i użytkowników w Unii oraz władze Indii o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (20) Wszystkie zainteresowane strony wezwano do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Zainteresowane strony miały również możliwość złożenia pisemnego wniosku o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie lub rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.6.1. Kontrola wrywkowa

- (21) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.6.2. Kontrola wrywkowa producentów unijnych

- (22) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja ogłosiła, że dokonała wstępnej doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji i sprzedaży, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie, biorąc również pod uwagę położenie geograficzne. Wspomniana próba obejmowała trzech producentów unijnych. Producenci unijni objęci próbą stanowili ponad 37 % całkowitej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w sprawie tej wstępnej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została potwierdzona. Próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

1.6.3. Kontrola wrywkowa importerów niepowiązanych

- (23) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, do udziału w niniejszym dochodzeniu wezwano wszystkich importerów/użytkowników niepowiązanych. Strony te wezwano do zgłoszenia się do Komisji przez dostarczenie informacji na temat ich przedsiębiorstw wymaganych w załączniku II do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu. Zgłosiło się dwóch importerów. Zaproszono ich do współpracy polegającej na wypełnieniu kwestionariusza. Żaden z tych dwóch podmiotów nie udzielił jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przesłanym przez Komisję.

⁽¹⁵⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Dz.U. C 111 z 25.3.2019, s. 47.

1.6.4. Kontrola wrywkowa producentów eksportujących

- (24) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszystkich producentów eksportujących wezwano do udziału w niniejszym dochodzeniu. Strony te wezwano do zgłoszenia się do Komisji poprzez dostarczenie informacji na temat ich przedsiębiorstw wymaganych w załączniku I do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu. Zgłosiło się trzech producentów eksportujących. Zaproszono ich do współpracy polegającej na wypełnieniu kwestionariusza.

1.6.5. Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (25) Aby uzyskać informacje uznane za niezbędne na potrzeby dochodzenia, Komisja przesłała kwestionariusze trzem producentom unijnym objętym próbą, rządowi Indii, trzem producentom eksportującym oraz dwóm importerom, którzy zgłosili się po wszczęciu przeglądu.
- (26) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzieliło trzech producentów unijnych objętych próbą, wnioskodawca, jeden unijny producent surowców, rząd Indii i dwóch producentów eksportujących z Indii. Importerzy, którzy się zgłosili, nie udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (27) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody oraz do określenia interesu Unii. Wizyta weryfikacyjna odbyła się również w siedzibie rządu Indii w Nowym Delhi.
- (28) Ponadto wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) **producenci unijni**

- Indorama Ventures Europe BV, Niderlandy;
- Equipolymers GmbH, Włochy, Niemcy;
- Neo Group, UAB, Litwa;

b) **producenci eksportujący**

- Reliance Industries Limited, Bombaj („RIL”)
- IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited, Kalkuta („IDIPL”).

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (29) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest taki sam jak produkt, którego dotyczyło pierwotne dochodzenie, tj. politereftalan etylenu (PET) o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, według normy ISO 1628-5, obecnie objęty kodem CN 3907 61 00 i pochodzący z Indii („produkt objęty przeglądem”).

2.2. Produkt podobny

- (30) Uznano, że produkt objęty przeglądem produkowany w Indiach i wywożony do Unii oraz produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania. Z tego względu uznano je za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

**3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA
SUBSYDIOWANIA**

- (31) Na podstawie subsydiów objętych dochodzeniem podczas poprzednich przeglądów, informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, informacji przedłożonych przez rząd Indii i zainteresowanych producentów eksportujących oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji dochodzeniem objęto następujące środki, co do których istnieje domniemanie, że obejmują przyznawanie programów subsydiowania:

ogólnokrajowe programy subsydiowania:

- a) program „Advance Authorisation” („AAS”);
  - b) program „Duty Drawback” na podstawie zasady 3 ust. 2 („DDS”);
  - c) program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
  - d) program dotyczący wywozu towarów z Indii „Merchandise Export from India” („MEIS”);
  - e) regionalne programy subsydiowania: program stanu Gudźarat dotyczący zwolnień z podatków od energii elektrycznej (GEDES).
- (32) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego Komisja powinna zbadać, czy istnieją dowody na kontynuację subsydiowania, bez względu na jego wysokość. W świetle ustaleń dotyczących istnienia ciągłego subsydiowania w odniesieniu do większości głównych subsydiów, które stanowiły podstawę środków wyrównawczych w pierwotnym dochodzeniu, stwierdzono, że nie ma potrzeby wszczynania dochodzenia dotyczącego wszystkich pozostałych subsydiów, o których istnieniu przekonuje skarżący.
- (33) Subsydia, o których mowa w powyższym motywie i które w przeszłości stanowiły podstawę środków wyrównawczych, opierają się na następujących dokumentach programowych i prawodawstwie.
- (34) Programy AAS, EPCGS i MEIS oparte są na ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („ustawa o handlu zagranicznym”). W ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Polityka handlu zagranicznego”, które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie aktualizuje.
- (35) Znaczenie dla okresu objętego dochodzeniem przeglądem mają dwa dokumenty dotyczące polityki handlu zagranicznego: Polityka handlu zagranicznego na lata 2015–2020 („FTP 2015–20”) i zaktualizowana Polityka handlu zagranicznego na lata 2015–2020 („zaktualizowana FTP 2015–20”). Drugi wymieniony dokument wszedł w życie w dniu 5 grudnia 2017 r. Rząd Indii ustanowił ponadto procedury regulujące FTP 2015–20 i zaktualizowaną FTP 2015–20, odpowiednio w „Podręczniku procedur na lata 2015–2020” (HOP 2015–20) i zaktualizowanym „Podręczniku procedur na lata 2015–2020” („zaktualizowany HOP 2015–20”). Drugi wymieniony dokument wszedł w życie w dniu 5 grudnia 2017 r.
- (36) Podstawę programów AAS, EPCGS i MEIS stanowią FTP 2015–20 i zaktualizowana FTP 2015–20, jak również HOP 2015–20 i zaktualizowany HOP 2015–20.
- (37) Podstawę programu DDS stanowią: dział 75 ustawy o cłach z 1962 r., dział 37 ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r., działy 93A i 94 ustawy o finansach z 1994 oraz przepisy dotyczące ceł, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r. Stawki zwrotu ceł są regularnie publikowane.
- (38) Program GEDES opracowano na podstawie sekcji 3 pkt 2 ppkt (vii) i (viii) ustawy o energii elektrycznej stanu Gudźarat z 1958 r. („ustawa o energii elektrycznej”) z późniejszymi zmianami publikowanymi w Dzienniku Rządowym Stanu Gudźarat.

3.1. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

- (39) Komisja ustaliła, że jeden współpracujący producent eksportujący korzystał z programu AAS w okresie objętym dochodzeniem przeglądem.

3.1.1. Podstawa prawna

- (40) Szczegółowy opis programu zawarto w pkt 4.03–4.24 FTP 2015–20 i zaktualizowanej FTP 2015–20 oraz w rozdziałach 4.04–4.52 HOP 2015–20 i zaktualizowanym HOP 2015–20.

3.1.2. Kwalifikowalność

- (41) Program AAS składa się z sześciu podprogramów, które opisano bardziej szczegółowo w motywie 42 poniżej. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi kwalifikują się do programu AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do podprogramów AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w programie AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni dostawcy zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 7.02 FTP 2015–20 i zaktualizowanej FTP 2015–20, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz (ang. *export oriented unit*, „EOU”), kwalifikują się do udziału w podprogramie AAS dotyczącym kategorii „uznanych za wywóz”. Ponadto dostawcom pośrednim producentów eksportujących przysługują korzyści z tytułu kategorii „uznanych za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

3.1.3. Zastosowanie w praktyce

- (42) Program AAS ma zastosowanie do:
- (43) wywozu fizycznego: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz materiałów do produkcji określonego produktu przeznaczonego na wywóz; Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony na wywóz musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z rodzajem produktu przeznaczonego na wywóz.
- (44) zapotrzebowania rocznego: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym na wywóz, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego wyników wywozu z poprzednich okresów – przywozić bezcłowo wszelkie materiały, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
- (45) dostaw pośrednich: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt przeznaczony na wywóz, dzieląc między siebie proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu materiałów do produkcji oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu produktu końcowego;
- (46) kategorii „uznanych za wywóz”: Ten podprogram umożliwia głównemu dostawcy bezcłowy przywóz środków produkcji, które są wymagane przy produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz”. Według rządu Indii sprzedaż „uznana za wywóz” odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);
- (47) programu „Advance Release Order” („ARO”): posiadacz zezwolenia w ramach programu AAS zamierzający pozyskiwać środki produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich, korzystając z ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe poświadczą się jako ARO i przyznaje się je lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia lokalnego dostawcę do uzyskania korzyści z tytułu kategorii „uznanych za wywóz” zgodnie z pkt 7.03 FTP 2015–20 i zaktualizowanej FTP 2015–20 (mianowicie AAS na dostawy pośrednie / kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorię uznane za wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO podatki i cła są zwracane dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do środków produkcji pozyskanych ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
- (48) krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej): podprogram ten, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Lokalny dostawca będzie uprawniony do uzyskania korzyści z tytułu kategorii „uznanych za wywóz” zgodnie z pkt 7.03 FTP 2015–20 i zaktualizowanej FTP 2015–20 (a mianowicie z AAS na dostawy pośrednie / kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorię uznane za wywóz oraz zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).

- (49) Komisja ustaliła, że jeden współpracujący producent eksportujący korzystający z programu otrzymał koncesje w ramach pierwszego podprogramu, tj. programu AAS obejmującego wywóz fizyczny w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym nie ma potrzeby zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych niewykorzystanych podprogramów.
- (50) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywozonych bezcłowo / pozyskiwanych w kraju” w określonym formacie (rozdział 4.51 i dodatek 4H do HOP 2015–20 oraz zaktualizowanego HOP 2015–20), tj. rejestru rzeczywistej konsumpcji. Rejestr ten musi podlegać weryfikacji przez zewnętrznego biegłego rewidenta / księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednie dokumenty zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z dodatkiem 4H są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (51) W odniesieniu do podprogramu, z którego korzystało przedsiębiorstwo objęte postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, tj. wywozu fizycznego, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych w treści zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach programu AAS ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (ang. *Standard Input Output Norms*, „SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty przeglądem.
- (52) Przywożone materiały do produkcji nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia końcowego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (18 miesięcy z możliwością dwukrotnego przedłużenia każdorazowo o 6 miesięcy).
- (53) Nie ma bliskiego związku między przywozonymi materiałami do produkcji a wywozonymi wyrobami gotowymi. Kwalifikowalne materiały do produkcji można przywozić i wykorzystywać również do wytwarzania produktów innych niż produkt objęty przeglądem. Ponadto można łączyć zezwolenia na różne produkty. Oznacza to, że wywóz na podstawie zezwolenia AAS jednego produktu może dać prawo do bezcłowego przywozu środków produkcji na podstawie zezwolenia AAS dla innego produktu.
- (54) Dochodzenie wykazało, że nie cofnięto żadnego zezwolenia AAS stosowanego przez producenta eksportującego. Ponadto zewnętrzny producent eksportujący nie zlecił biegłemu rewidentowi weryfikacji takiego rejestru konsumpcji. Dlatego nawet jeżeli producent eksportujący wyjaśnił, że wykorzystanie środków produkcji zgłaszano w oparciu o współczynniki konsumpcji, producent eksportujący nie był w stanie przedstawić żadnych dodatków 4H do swoich zezwoleń AAS.

3.1.4. Wnioski dotyczące programu AAS

- (55) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt. 2 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie stanowi finansowy wkład władz publicznych Indii, jako że zrzeka się wpływów z cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne, i przyznaje korzyści eksporterowi objętemu dochodzeniem, gdyż poprawia to jego płynność finansową.
- (56) Dodatkowo program „AAS – wywóz fizyczny” jest prawnie uwarunkowany wynikami wywozu i w związku z tym uznaje się go za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu.
- (57) Podprogramu zastosowanego w rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł przywózowych czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego oraz w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do tego rozporządzenia. Rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu weryfikacji ani procedury w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie środki produkcji wykorzystano do produkcji wywozonego produktu (pkt 4 załącznika II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – część II pkt 2 załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Uznaje się również, że same normy SION dotyczące produktu objętego przeglądem nie były wystarczająco precyzyjne oraz że nie mogą

same w sobie być uznane za system weryfikacji rzeczywistej konsumpcji, ponieważ struktura tych standardowych norm nie pozwala władzom publicznym Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością ilości środków produkcji zużytych w produkcji przeznaczonej na wywóz. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych środkach produkcji, mimo że badanie takie powinno się przeprowadzić w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (pkt 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego oraz część II pkt 3 załącznika III do tego rozporządzenia).

- (58) Wymieniony podprogram stanowi zatem podstawę środków wyrównawczych.

3.1.5. Kalkulacja kwoty subsydium

- (59) Przy braku dopuszczalnych systemów zwrotu ceł przywozowych lub systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze Komisja zweryfikowała poziom rzeczywistej konsumpcji odpowiednich środków produkcji. Komisja stwierdziła, że poziom rzeczywistej konsumpcji znajdował się nieco poniżej normy SION. Podczas gdy przedsiębiorstwo twierdziło, że wycofa stosowne zezwolenia w oparciu o rzeczywistą konsumpcję, a zatem nie dojdzie do nadmiernego umorzenia należności celnych, w czasie weryfikacji nie cofnięto żadnych zezwoleń, a zatem Komisja nie była w stanie tego zweryfikować. Z uwagi na fakt, że zezwolenia wydano na podstawie norm SION, wobec braku skutecznego systemu weryfikacji przedsiębiorstwo mogłoby je wycofać, stosując normę SION jako poziom konsumpcji. W takim przypadku różnica między poziomem rzeczywistej konsumpcji a zgłaszanym poziomem konsumpcji na podstawie norm SION prowadziłaby do powstania nadmiernego umorzenia należności celnych, które tworzyłyby subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (60) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nadmierne umorzenie należności celnych należy zestawić z łączną wartością obrotów z wywozu produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (61) Biorąc pod uwagę fakt, że różnica między normą SION a poziomem rzeczywistej konsumpcji była bardzo niewielka, gdyby na podstawie normy SION w pełni wycofano wszystkie zezwolenia, nadmierne umorzenie, a zatem kwota subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, również byłoby nieznaczne. Komisja ustaliła zatem, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym były nieznaczne, lecz nadal dodatnie. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przedmiotowe subsydium nadal uznaje się za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

3.2. Program „Duty Drawback” na podstawie zasady 3 ust. 2 („DDS”)

- (62) Komisja ustaliła, że współpracujący producenci eksportujący korzystali z programu DDS w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

3.2.1. Podstawa prawna

- (63) Podstawą prawną mającą zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym były zasady zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 1995 r. („zasady DDS” z 1995 r.), z późniejszymi zmianami 2006 r. ⁽¹⁶⁾, które zostały następnie zastąpione zasadami zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 2017 r. ⁽¹⁷⁾ („zasady z 2017 r.”), które weszły w życie w dniu 1 października 2017 r. Zasada 3 ust. 2 zawarta w zasadach DDS z 1995 r. określa metodę obliczania tego systemu zwrotu ceł. Zasada 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) wspomnianych zasad DDS reguluje kwestię deklaracji, którą producenci eksportujący muszą złożyć w celu skorzystania z programu. Zasady te są identyczne w zasadach DDS z 2017 r. i odpowiadają, odpowiednio, zasadzie 3 ust. 2 i zasadzie 13 ust. 1 lit. a) ppkt (ii).
- (64) Ponadto okólnik nr 24/2001 ⁽¹⁸⁾ zawiera szczegółowe instrukcje dotyczące sposobu wdrożenia zasady 3 ust. 2 oraz oświadczenie, które eksporterzy muszą złożyć na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii).

⁽¹⁶⁾ <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/formatted-htmls/cs-rulee>

⁽¹⁷⁾ Planowana publikacja w Dz. U. Indii, wydanie specjalne, część II, sekcja 3, podsekcja (i) | Rząd Indii, Ministerstwo Finansów (Departament Dochodów) Zawiadomienie nr 88/ 2017-CUSTOMS (N.T.) New Delhi, 21 września 2017 r. Zob. <http://www.cbic.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2017/cs-nt2017/csnt88-2017.pdf>

⁽¹⁸⁾ Cus. z dnia 20 kwietnia 2001 r. F.NO.605/47/2001-DBK, Rząd Indii, Ministerstwo Finansów, Departament Dochodów, Deklaracja na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zasad zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całego przemysłu. Zob. w szczególności sekcje 2 i 3 deklaracji na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zasad zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całego przemysłu; dostępne na stronie: <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-circulars/cs-circulars-2001/24-2001-cus>

- (65) Zasada 4 zasad DDS z 1995 r. stanowi, że rząd centralny może dokonać korekty kwoty lub stawek określonych na podstawie zasady 3. Rząd wprowadził szereg zmian; ostatnie ze zmian, którymi wprowadzono korekty stawek, opublikowano w formie zawiadomień nr 110/2015 – CUSTOMS (N.T.) z dnia 16 listopada 2015 r. ⁽¹⁹⁾ oraz nr 131/2016 – CUSTOMS (N.T.) z dnia 31 października 2016 r. ⁽²⁰⁾ W konsekwencji w przypadku produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądem stawka ta wynosiła 1,5 % wartości FOB wywożonych produktów.

3.2.2. Kwalifikowalność

- (66) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (67) W ramach tego programu każde przedsiębiorstwo dokonujące wywozu produktów kwalifikowalnych jest uprawnione do otrzymania kwoty odpowiadającej określonej wartości procentowej deklarowanej wartości FOB wywożonego produktu. W zasadzie 3 ust. 2 zasad zwrotu ceł i podatku akcyzowego określono, w jaki sposób oblicza się kwotę subsydium:

„2) Ustalając kwotę lub stawkę zwrotu na podstawie niniejszej zasady, rząd centralny uwzględnia:

- a) średnią ilość lub wartość każdej klasy lub opisu materiałów, z których zwykle produkowana lub wytwarzana jest dana klasa towarów w Indiach;
- b) średnią ilość lub wartość przywożonych materiałów lub materiałów objętych podatkiem akcyzowym wykorzystywanych do produkcji lub wytwarzania w Indiach określonej klasy towarów;
- c) średnią kwotę ceł zapłaconych za przywożone materiały lub materiały objęte podatkiem akcyzowym, wykorzystywane do produkcji komponentów i półproduktów używanych do produkcji towarów;
- d) średnią kwotę ceł zapłaconych za odpady w procesach produkcyjnych i katalizatory:
jeżeli takie odpady lub katalizatory zostaną ponownie wykorzystane w dowolnym procesie produkcyjnym lub zostaną sprzedane, odejmuje się również średnią kwotę ceł od ponownie wykorzystanych lub sprzedanych odpadów lub katalizatorów;
- e) średnią kwotę ceł zapłaconych za materiały przywożone lub materiały objęte podatkiem akcyzowym używane do przechowywania lub pakowania towarów wywożonych;
- f) wszelkie inne informacje, które rząd centralny może uznać za istotne lub przydatne do tego celu.”.

- (68) Innymi słowy, rząd Indii ustalił kwotę podlegającą zwrotowi na podstawie uśrednionych dla całej branży wartości odpowiednich ceł zapłaconych za przywożone surowce oraz średniego poziomu konsumpcji w przemyśle; rząd Indii zebrał przedmiotowe dane od producentów kwalifikujących się produktów przeznaczonych na wywóz, których uważa za reprezentatywnych dla branży. Rząd Indii wyraża następnie kwotę do zwrotu jako odsetek średniej wartości wywozu kwalifikujących się wywożonych produktów.
- (69) Rząd Indii wykorzystuje ten odsetek do obliczania kwoty zwrotu cła, do otrzymania której uprawnieni są wszyscy kwalifikujący się eksporterzy. Stawka w przypadku tego programu jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. W przypadku produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądem stawka ta wynosiła 1,5 %, jak wyjaśniono w motywie 65.
- (70) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. Z chwilą wprowadzenia danych o przesyłce do serwera celnego następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo przewozowe informacji wywozowej (ang. *Export General Manifest – EGM*) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze płatności bezpośredniej na rachunek bankowy eksportera albo polecenia zapłaty.

⁽¹⁹⁾ Zawiadomienie rządu Indii nr 110/2015 – CUSTOMS (N.T.) z dnia 16 listopada 2015 r. stanowi, że stawka DDS mająca zastosowanie do wartości FOB wywozu PET (zaklasyfikowanego w pozycji taryfowej 390701) wynosi 1,9 % ze skutkiem od dnia 23 listopada 2015 r. Zob. <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2015/cs-nt2015/csnt110-2015> i załącznik z wykazem <http://www.cbic.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/dbk-schedule/dbk-sch2015.pdf>

⁽²⁰⁾ Zawiadomienie rządu Indii nr 131/2016 – CUSTOMS (N.T.) z dnia 31 października 2016 r. stanowi, że stawka DDS mająca zastosowanie do wartości FOB wywozu PET (zaklasyfikowanego w pozycji taryfowej 3907) wynosi 1,5 % ze skutkiem od dnia 15 listopada 2016 r. Zob. <http://www.cbic.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2016/cs-nt2016/csnt131-u-2016.pdf> i załącznik z wykazem <http://www.cbic.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/dbk-schedule/dbk-sch2016.pdf>

- (71) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (BRC). Dokument ten można dostarczyć po wypłaceniu kwoty zwrotu, rząd Indii odzyska jednak wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów w podanym terminie.
- (72) Kwota zwrotu może być wykorzystana do dowolnego celu i, zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach, kwota może być księgowana na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego.
- (73) Właściwe przepisy i instrukcje administracyjne stanowią, że indyjska administracja celna nie powinna wymagać żadnych dowodów na to, że eksporter występujący z wnioskiem o zwrot ceł musiał ponieść lub ponieść zobowiązania w zakresie należności celnych z tytułu przywozu surowców potrzebnych do wytworzenia wywożonego produktu ⁽²¹⁾. Ponadto, podczas wizyty weryfikacyjnej, rząd Indii potwierdził, że przedsiębiorstwa, które będą pozyskiwać na rynku krajowym wszystkie surowce wykorzystane do produkcji wywożonego PET, nadal będą korzystać z pełnej stawki obliczonej zgodnie z zasadą 3 ust. 2 wspomnianą powyżej. Dochodzenie wykazało również, że w praktyce miało to miejsce w przypadku jednego współpracującego eksportera, który czerpał korzyści w ramach DDS, pomimo że nie dokonał przywozu choćby jednej jednostki głównych surowców (oczyszczonego kwasu tereftalowego (PTA) i glikolu etylenowego (MEG)), wykorzystywanych w produkcji produktu objętego przeglądem.

3.2.4. Wnioski dotyczące programu DDS

- (74) W ramach DDS zapewniane jest subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Tzw. kwota zwrotu ceł stanowi wkład finansowy ze strony rządu Indii, ponieważ ma postać utraconego dochodu (tj. domniemanych ceł przywozowych pobranych przez rząd Indii, które są zwracane lub umarzone w nadmiarze). Nie ma ograniczeń co do sposobu wykorzystania tych funduszy. Ponadto kwota zwrotu ceł stanowi korzyść dla eksportera, ponieważ poprawia jego płynność finansową o dodatkowe kwoty ceł przywozowych, które rząd Indii zwrócił lub umorzył.
- (75) Stawka zwrotu ceł za wywóz jest określana przez władze publiczne Indii w zależności od produktu. Niemniej jednak, mimo że subsydium określa się jako zwrot ceł, system nie posiada wszystkich cech dopuszczalnego systemu zwrotu ceł przywozowych czy systemu zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego; nie odpowiada on też zasadom określonym w części I załącznika I do rozporządzenia podstawowego oraz w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do tego rozporządzenia. Płatności w gotówce na rzecz eksportera niekoniecznie są związane z rzeczywistymi płatnościami należności celnych za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego wyrównaniu ceł przywozowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura mające na celu potwierdzenie, które komponenty są wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów i w jakiej ilości. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywistości wykorzystanych środkach produkcji, mimo że badanie takie powinno się przeprowadzić w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (pkt 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego oraz część II pkt 3 załącznika III do tego rozporządzenia).
- (76) Płatność ze strony rządu Indii po dokonaniu wywozu przez eksporterów jest uwarunkowana wynikami wywozu, a zatem program ten uważa się za szczególnie i podlegający środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (77) W świetle powyższego stwierdza się, że DDS stanowi podstawę środków wyrównawczych.

3.2.5. Kalkulacja kwoty subsydium

- (78) Zgodnie z art. 3 pkt 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła kwotę subsydiowania w kategoriach korzyści przyznanych odbiorcy, których istnienie stwierdzono w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W tym kontekście Komisja uznała, że przeniesienia korzyści na odbiorcę dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii jest prawnie zobowiązany do wypłaty kwoty, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1

⁽²¹⁾ Element ten jest podkreślany przez odpowiedni organ prawodawczy i przepisy mające zastosowanie do programu, np. w okólniku nr 24/2001 Cus. 20 kwietnia 2001 r. F.NO.605/47/2001-DBK, Rząd Indii, Ministerstwo Finansów, Departament Dochodów, Deklaracja na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zasad zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całego przemysłu. C; dostępne na stronie: <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-circulars/cs-circulars-2001/24-2001-cus>, dostęp w dniu 7 czerwca 2018 r.; w szczególności sekcje 2 i 3 deklaracji na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zasad zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całego przemysłu.

lit. a) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający, między innymi, kwotę przyznawaną w odniesieniu do danej transakcji wywozowej, rząd Indii nie może już swobodnie decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego Komisja uznała za właściwe ocenienie korzyści płynących z programu DDS w odniesieniu do sumy kwot zarobionych na transakcjach wywozowych dokonanych w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

- (79) Jeden z producentów eksportujących przedstawił dowody na cła uiszczone z tytułu przywozu MEG, jednego z dwóch głównych surowców wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo do produkcji PET. Pomimo braku systemu lub procedury potwierdzających, które środki produkcji są zużywane do wytworzenia wywozonych produktów i w jakiej ilości, Komisja przeprowadziła weryfikację uiszczonych należności celnych do celów obliczenia poziomu nadmiernego umorzenia zgodnie z pkt 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego. W wyniku weryfikacji potwierdzono, że cały MEG zużyty do produkcji PET pochodził z przywozu oraz że zgłoszona kwota należności celnych przywozowych, o których mowa, została faktycznie zapłacona z tytułu MEG zawartego w PET poddanym wywozowi w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Na tej podstawie Komisja obliczyła poziom subsydiowania tylko na podstawie nadmiernego umorzenia.
- (80) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała te kwoty subsydium z łączną wartością obrotów z wywozu produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywozonych czy transportowanych ilości.
- (81) Komisja ustaliła w ten sposób, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosły 0,38 % dla grupy IDIPL i 1,44 % dla RIL. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przedmiotowe subsydium nadal uznaje się za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

3.3. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

- (82) Komisja ustaliła, że zainteresowani producenci eksportujący uzyskali zwolnienia w ramach EPCGS, które można było zestawiać z produktem objętym przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.3.1. Podstawa prawna

- (83) Szczegółowy opis EPCGS znajduje się w rozdziale 5 FTP 2015–20 i zaktualizowanej FTP 2015–20 oraz w rozdziale 5 HOP 2015–20 oraz zaktualizowanego HOP 2015–20.

3.3.2. Kwalifikowalność

- (84) Do korzystania z tego środka kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

3.3.3. Zastosowanie w praktyce

- (85) Pod warunkiem spełnienia zobowiązania wywozowego przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) po obniżonej stawce cła. W tym celu rząd Indii wystawia zezwolenie w ramach programu EPCGS po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty. W programie przewidziano obniżoną stawkę cła importowego, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby zobowiązanie wywozowe zostało spełnione, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania w danym okresie określonej ilości towarów przeznaczonych na wywóz. Zgodnie z FTP 2015–20 i zaktualizowaną FTP 2015–20 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach EPCGS ze stawką celną 0 %. Zobowiązanie wywozowe, które stanowi sześciokrotność kwoty zaoszczędzonego cła, musi zostać spełnione w ciągu maksymalnie sześciu lat.
- (86) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCGS mogą również zaopatrzyć się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z bezcłowego przywozu komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również wystąpić o uzyskanie korzyści za kategorie uznane za wywóz w związku z dostarczeniem dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia w ramach EPCGS.

3.3.4. Wnioski dotyczące programu EPCGS

- (87) W ramach programu EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja ceł stanowi finansowy wkład rządu Indii, jako że ulga ta zmniejsza dochody rządu Indii z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Ponadto zapewnia eksporterowi korzyść równą kwocie redukcji ceł.

- (88) Co więcej, korzystanie z EPCGS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich zezwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (89) EPCGS nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł przywozowych lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywożonych produktów.

3.3.5. Kalkulacja kwoty subsydium

- (90) Komisja obliczyła kwotę subsydium zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Kwota subsydium za okres objęty dochodzeniem przeglądowym została wówczas obliczona poprzez podzielenie łącznej kwoty niezapłaconego cła przez okres amortyzacji. Tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w tym czasie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem była właściwa dla tego celu.
- (91) Żaden z indyjskich producentów eksportujących nie wystąpił o odliczenie opłat uiszczonych w celu uzyskania subsydium od całkowitej kwoty subsydium, do czego są uprawnieni zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a).
- (92) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała tę kwotę subsydium z wartością obrotów z wywozu produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako mianownikiem, ponieważ subsydium uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (93) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosły 0,09 % dla IDIPL i 0,30 % dla RIL. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przedmiotowe subsydium nadal uznaje się za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

3.4. Program „Merchandise Export from India” (MEIS)

- (94) Stwierdzono, że obydwaj współpracujący producenci eksportujący otrzymywali korzyści w ramach programu MEIS w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.4.1. Podstawa prawna

- (95) Szczegółowy opis programu MEIS zawarto w rozdziale 3 FTP 2015–20 i zaktualizowanej FTP 2015–20 oraz w rozdziale 3 HOP 2015–20 i zaktualizowanego HOP 2015–20.
- (96) Program MEIS wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2015 r.

3.4.2. Kwalifikowalność

- (97) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.4.3. Zastosowanie w praktyce

- (98) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą uzyskać korzyści w ramach programu MEIS, wywożąc określone produkty do określonych państw należących do następujących kategorii: grupa A („rynkı tradycyjnę”, w tym wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej), grupa B („rynkı wschodzące i docelowe”) i grupa C („inne rynki”). Państwa zaklasyfikowane do poszczęólnych grup oraz wykaz produktów ze wskazaniem stawki świadczeń wymieniono w dodatku 3B do zaktualizowanego HOP.
- (99) Korzyść przyjmuje formę kredytu celnego w wysokości odpowiadającej odsetkowi wartości FOB wywozu.

- (100) W kwietniu 2015 r., gdy wszedł w życie program MEIS, produkt objęty przeglądem nie był ujęty w dodatku 3B i w związku z tym nie kwalifikował się do uzyskania korzyści w ramach programu MEIS. W dniu 29 października 2015 r., na mocy obwieszczenia publicznego nr 44/2015–2020, wywóz PET do państw grupy A i B stał się jednak kwalifikowalny do uzyskania korzyści w ramach programu MEIS w wysokości 2 % wartości FOB wywozu. Na mocy obwieszczenia publicznego nr 06/2015–2020, od dnia 4 maja 2016 r. wywóz do państw grupy C stał się kwalifikowalny do uzyskania tej samej korzyści w wysokości 2 %.
- (101) Zgodnie z pkt 3.06 FTP 2015–20 i zaktualizowanej FTP 2015–20 niektóre rodzaje wywozu są wyłączone z programu, na przykład wywóz towarów przywiezionych lub przeładowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót z wywozu podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych / jednostkach eksportowych.
- (102) Kredyty celne w ramach programu MEIS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 18 miesięcy od daty przyznania, podczas gdy świadectwa dotyczące kredytów celnych wydane w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie są ważne przez okres 24 miesięcy od daty wydania zgodnie z pkt 3.13 zaktualizowanego HOP 2015–20. Można je wykorzystać na: (i) zapłatę cła z tytułu przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych; (ii) zapłatę akcyzy od zamówienia krajowego na środki produkcji lub towary, w tym dobra kapitałowe, oraz płatności; (iii) zapłatę podatku od usług w odniesieniu do zamówień na usługi.
- (103) Wniosek o przyznanie korzyści w ramach programu MEIS należy wypełnić online na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Zagranicznego. Do wniosku internetowego należy dołączyć odpowiednią dokumentację (dokumenty przewozowe, zaświadczenie banku o uzyskaniu wpływów i list załadunkowy). Właściwy organ lokalny („OL”) rządu Indii przyznaje kredyt celny po weryfikacji tych dokumentów. Jeśli eksporter dostarczy odpowiednią dokumentację, OL nie może już decydować o przyznaniu kredytów celnych.

3.4.4. Wnioski dotyczące programu MEIS

- (104) W ramach programu MEIS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach programu MEIS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych płaconych od dóbr kapitałowych, tym samym zmniejszając dochody rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach programu MEIS przyznaje korzyść eksporterowi, który nie jest zobowiązany do płacenia tych należności celnych przywozowych.
- (105) Poza tym świadczenia w ramach programu MEIS są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.4.5. Kalkulacja kwoty subsydium

- (106) Zgodnie z art. 3 pkt 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w kategoriach korzyści przyznanych odbiorcy, których istnienie stwierdzono w okresie objętym dochodzeniem przeglądem. W tym kontekście Komisja uznała, że przeniesienia korzyści na odbiorcę dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Obecnie rząd Indii wystawia kredyt celny, który jest księgowany przez producenta eksportującego jako niespłacony dług, który może zostać w każdej chwili skompensowany przez producenta eksportującego. Stanowi to wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy, rząd Indii nie może już swobodnie decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego Komisja uznała, że należy dokonać oceny korzyści w ramach programu MEIS jako sumy kwot zarobionych na transakcjach wywozowych dokonanych w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądem.
- (107) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała tę kwotę subsydium z wartością obrotów z wywozu produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądem jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (108) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądem wyniosły odpowiednio 1,92 % dla IDIPL i 1,94 % dla RIL. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przedmiotowe subsydia nadal uznaje się za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

3.5. Program stanu Gudżarat dotyczący zwolnień z podatków od energii elektrycznej (GEDES)

- (109) Komisja ustaliła, że jedno przedsiębiorstwo korzystało z tego środka w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W toku dochodzenia ustalono jednak, że uzyskana korzyść była nieznaczna, a zatem środek ten nie został poddany dalszej analizie, ponieważ w kontekście przeglądów wygaśnięcia nie ma konieczności obliczania konkretnej kwoty subsydiowania (tylko jej kontynuacji).

3.6. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (110) Na podstawie powyższych rozważań Komisja ustaliła, że łączna kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem*, dla objętego próbą producenta eksportującego wynosiła odpowiednio 2,3 % i 3,6 %, wskazując na kontynuację subsydiowania w okresie objętym przeglądem.

Tabela 1

Stopy dla poszczególnych subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

	DDS	EPCGS	MEIS	OGÓŁEM
IDIPL	0,38 %	0,09 %	1,92 %	2,3 %
RIL	1,44 %	0,30 %	1,94 %	3,6 %

3.7. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

- (111) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłyby do kontynuacji subsydiowania.
- (112) Jak przedstawiono w motywach 30–109, ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym indyjscy eksporterzy produktu objętego przeglądem nadal korzystali z subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, przyznanego przez władze Indii.
- (113) Programy subsydiowania dostarczają powtarzających się korzyści i nie ma przesłanek, aby sądzić, że korzyści te wygasną w dającej się przewidzieć przyszłości. Ponadto każdy eksporter jest uprawniony do korzystania z kilku subsydiów.
- (114) Zbadano również, czy w przypadku zniesienia środków dokonywano by wywozu do Unii w znacznych ilościach.
- (115) Indie są znaczącym producentem produktu objętego przeglądem. Z danych zgromadzonych podczas dochodzenia przeglądowego wynika, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym Indie miały moce produkcyjne na poziomie około 1 500 000–2 300 000 ton. W rezultacie oszacowano, że nadwyżka mocy w stosunku do popytu krajowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wynosiła ok. 800–900 tys. ton, co stanowiłoby około 25 % łącznej konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (116) W tych okolicznościach istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że wielkość subsydiowanego wywozu produktu objętego przeglądem do Unii, która była już znacząca w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, wzrosłaby po uchyleniu środków. Komisja stwierdziła zatem, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania.

4. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (117) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym produkt podobny wytwarzany był przez 21 producentów unijnych. Trzech z nich reprezentuje wnioskodawca. Tych 21 producentów unijnych reprezentuje „przemysł unijny” w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Jak opisano w motywie 22, próbą objęto trzech producentów unijnych, przy czym próba odpowiada około 37 % całkowitej produkcji unijnej.
- (118) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że istnieją różne zależności między przemysłem Unii a producentami eksportującymi w Indiach, które należy dokładnie zbadać. W toku dochodzenia potwierdzono, że między podmiotami nie występowały powiązania handlowe ani administracyjne na rynku unijnym, w związku z czym nie było podstaw do wyłączenia któregośkolwiek producenta unijnego z definicji „przemysłu Unii”.

- (119) Ponadto po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona twierdziła, że włączenie jednego producenta unijnego do próby i powiązaniego z nim producenta eksportującego w Indiach poważnie narusza zgodność dochodzenia z prawem formalnym i może zniekształcać ustalenia Komisji dotyczące szkody. Po pierwsze, jak wskazano w motywie 22, próbę producentów unijnych uznano za reprezentatywną dla przemysłu unijnego i nie wpłynęły żadne uwagi w tym względzie. Po drugie, związek między danym producentem unijnym a powiązaniem z nim producentem eksportującym nie miał wpływu na zachowanie tego producenta unijnego na rynku unijnym, gdyż, jak potwierdzono w toku dochodzenia, dany producent unijny i producent eksportujący podejmowali niezależne decyzje biznesowe dotyczące operacji na rynku unijnym. W praktyce producent unijny podejmował decyzje w sprawie cen na podstawie wahań cen surowców, zmian popytu i podaży, wahań kursu wymiany, kosztów transportu i innych czynników podlegających zmianom na rynku unijnym, takich jak uwarunkowania w branży tekstylnej. Komisja uznała zatem, że związek z producentem eksportującym nie miał wpływu na zachowanie tego producenta unijnego. Komisja odnotowała również, że ani twierdzenie tej zainteresowanej strony, ani wyniki dochodzenia nie wskazywały na istnienie jakichkolwiek elementów zniekształcających ustalenia przedmiotowego dochodzenia w wyniku objęcia danego producenta unijnego definicją przemysłu Unii. W tym zakresie Komisja przypomina, że art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego dopuszcza („może”) wykluczenie producentów krajowych z definicji przemysłu Unii w sytuacjach, w których są oni powiązani z producentami eksportującymi, ale nie zobowiązuje Komisji do ich wykluczenia. Twierdzenie to należało zatem odrzucić.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (120) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując:
- (i) sprzedaż producentów unijnych objętych próbą, uzyskaną po weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu;
  - (ii) sprzedaż współpracujących producentów unijnych nieobjętych próbą, uzyskaną od wnioskodawcy,
  - (iii) przywóz z państwa, którego dotyczy przegląd, oraz ze wszystkich innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu.
- (121) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2014	2015	2016	2017	ODP
Konsumpcja w Unii (w tonach)	3 066 080	3 367 935	3 541 644	3 594 779	3 529 250
Indeks (2014 = 100)	100	110	116	117	115

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą, wniosek o dokonanie przeglądu, Eurostat.

- (122) Na tej podstawie w okresie badanym konsumpcja w Unii zwiększyła się o 15 %.

4.3. Przywóz z Indii

4.3.1. Wielkość i udział w rynku

- (123) Wielkości przywozu z Indii ustalono w oparciu o statystyki Eurostatu. Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 119.

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

		2014	2015	2016	2017	ODP
Indie	Wielkość przywozu (w tonach)	32 220	39 235	134 550	162 913	156 675
	Indeks (2014 = 100)	100	122	418	506	486
	Udział w rynku	1,1 %	1,2 %	3,8 %	4,5 %	4,4 %

Źródło: Eurostat.

- (124) W okresie badanym wielkość przywozu z Indii wzrosła niemal pięciokrotnie i osiągnęła wartość 156 675 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, co stanowiło 4,4 % udziału w rynku unijnym.

4.3.2. Ceny i podcięcie cenowe

- (125) Średnia cena przywozu do Unii z Indii kształtowała się następująco:

Tabela 4

Cena importowa

		2014	2015	2016	2017	ODP
Indie	Ceny importowe (EUR/t)	1 063	811	776	897	916
	Indeks (2014 = 100)	100	76	73	84	86

Źródło: Eurostat.

- (126) Średnia cena przywozu z Indii zmniejszyła się w okresie badanym o 14 %. Dokładniej rzecz ujmując, w latach 2014–2016 zmniejszyła się o 27 %, a następnie wzrosła w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ten późniejszy wzrost cen został wywołany przez zwiększony popyt na PET spowodowany zamykaniem linii produkcyjnych na całym świecie oraz przez fakt, że PET stał się preferowanym materiałem opakowaniowym.
- (127) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez porównanie:
- (128) średnich cen sprzedaży stosowanych przez producentów unijnych objętych próbą wobec klientów niepowiązanych na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu *ex-works*; oraz
- (129) odnośnych średnich cen przywozu dokonywanego przez współpracujących producentów z Indii na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF), w tym cła wyrównawczego, z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (130) Porównania cen dokonano na tym samym poziomie handlu, należycie dostosowanym w stosownych przypadkach i po odliczeniu rabatów i dyskontów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Nie wykazał podcięcia cenowego w okresie objętym przeglądem. Jednak przy odliczaniu obowiązującego cła wyrównawczego margines podcięcia cenowego wyniósł od 1,7 % do 7,1 % dla przywozu dokonywanego przez współpracujących producentów z Indii lub średnio 3 %.

4.3.3. Przywóz z innych państw trzecich

- (131) Wielkość przywozu i średnią cenę importową dla wszystkich innych państw trzecich ustalono w oparciu o statystyki Eurostatu. Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 120.

Tabela 5

Wielkość przywozu i udział w rynku – wszystkie inne państwa trzecie

		2014	2015	2016	2017	ODP
Wszystkie pozostałe państwa trzecie	Wielkość przywozu	726 310	535 848	539 301	617 620	668 050
	Indeks	100	74	74	85	92
	Udział w rynku	23,7 %	15,9 %	15,2 %	17,2 %	18,9 %
	Średnia cena	1 024	939	849	939	949
	Indeks	100	92	83	92	93

		2014	2015	2016	2017	ODP
Korea	Wielkość przywozu	255 597	205 421	219 952	190 640	202 442
	<i>Indeks</i>	100	80	86	75	79
	Udział w rynku	8,3 %	6,1 %	6,2 %	5,3 %	5,7 %
	Średnia cena	1 032	934	844	939	960
	<i>Indeks</i>	100	90	82	91	93
Turcja	Wielkość przywozu	31 582	108 757	133 464	125 556	120 171
	<i>Indeks</i>	100	344	423	398	381
	Udział w rynku	1,0 %	3,2 %	3,8 %	3,5 %	3,4 %
	Średnia cena	1 090	950	879	975	991
	<i>Indeks</i>	100	87	81	89	91
Chiny	Wielkość przywozu	25 017	19 239	7 347	79 652	109 969
	<i>Indeks</i>	100	77	29	318	440
	Udział w rynku	0,8 %	0,6 %	0,2 %	2,2 %	3,1 %
	Średnia cena	996	895	748	869	881
	<i>Indeks</i>	100	90	75	87	88
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość przywozu	414 114	202 431	178 538	221 772	235 468
	<i>Indeks</i>	100	49	43	54	57
	Udział w rynku	13,5 %	6,0 %	5,0 %	6,2 %	6,7 %
	Średnia cena	1 015	941	836	944	951
	<i>Indeks</i>	100	93	82	93	94

- (132) Między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym wielkość przywozu ze wszystkich innych państw trzecich zmniejszyła się o 8 % – z 726 310 ton w 2014 r. do 668 050 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W okresie badanym udział w rynku przywozu ze wszystkich innych państw trzecich utrzymał się w przedziale 15,2–23,7 %.
- (133) Średnia cena przywozu ze wszystkich innych państw trzecich zmniejszyła się w okresie badanym o 7 %. Dokładniej rzecz ujmując, w latach 2014–2016 cena ta zmniejszyła się o 17 %, a następnie wzrosła w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (134) Większość przywozu pochodziła z Korei (5,7 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym), Turcji (3,4 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym) oraz Chińskiej Republiki Ludowej („Chin”) (3,1 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym). Wielkości przywozu z Korei były stabilne, a jego cena zbliżona do cen przemysłu Unii w okresie badanym. Wielkości przywozu z Turcji i Chin znacznie wzrosły. Ceny importowe z Turcji były wyższe niż ceny przemysłu Unii, natomiast ceny importowe z Chin stale utrzymywały się poniżej cen przemysłu Unii.
- (135) Ponadto między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym wielkości przywozu w przypadku pozostałych państw trzecich niewymienionych powyżej znacznie spadły – o 43 %. Udział tych państw w rynku w okresie badanym zmniejszył się o 6,8 punktu procentowego, tj. ze 13,5 % w 2014 r. do 6,7 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ceny importowe z tych państw były średnio wyższe niż ceny importowe z Indii, z wyjątkiem 2014 r.

4.4. Sytuacja ekonomiczna przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (136) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające wpływ na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (137) Jak wspomniano w motywie 22, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano kontroli wyrywkowej.
- (138) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu Unii na podstawie danych pozyskanych od wnioskodawcy, które porównała z informacjami dostarczonymi przez licznych producentów unijnych na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i ze zweryfikowanymi odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonymi przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, które to dane zostały zweryfikowane. Oba zbiory danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (139) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość stop subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (140) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) **Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych**

- (141) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych producentów unijnych

	2014	2015	2016	2017	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	2 392 313	2 879 296	2 963 309	2 907 255	2 751 726
Indeks (2014 = 100)	100	120	124	122	115
Moce produkcyjne (w tonach)	2 952 163	3 351 713	3 368 849	3 323 079	3 110 887
Indeks (2014 = 100)	100	114	114	113	105
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	81 %	86 %	88 %	87 %	88 %

Źródło: informacje przedstawione przez wnioskodawcę, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (142) W latach 2014–2016 wielkość produkcji wzrosła o 24 %, a następnie od 2016 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalała o 7 %. Ogółem w okresie badanym nastąpił wzrost o 15 %.
- (143) W latach 2014–2016 moce produkcyjne wzrosły o 14 %, a następnie od 2016 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalały o 8 %. Ogółem moce produkcyjne w okresie badanym wzrosły o 5 %.
- (144) Ponieważ wielkość produkcji wzrosła w większym stopniu niż moce produkcyjne, w okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło o 7 punktów procentowych.

b) **Wielkość sprzedaży i udział w rynku**

(145) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku producentów unijnych

	2014	2015	2016	2017	ODP
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	2 098 165	2 552 508	2 649 449	2 591 694	2 510 569
Indeks (2012 = 100)	100	122	126	124	120
Udział w rynku	68,4 %	75,8 %	74,8 %	72,1 %	71,1 %

Źródło: informacje przedstawione przez wnioskodawcę, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (146) W latach 2014–2016 całkowita wielkość sprzedaży przemysłu Unii na unijnym rynku wzrosła o 26 %, a następnie od 2016 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalała o 5 %. Ogółem w okresie badanym nastąpił wzrost o 20 %, w szybszym tempie niż konsumpcja w tym samym okresie (+15 %). Udział produkcji przemysłu Unii w rynku wzrósł w okresie badanym o 2,7 punktu procentowego. Dokładniej rzecz ujmując, w 2015 r. udział ten wzrósł o 7,4 punktu procentowego, a następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym stopniowo spadał do poziomu 71,10 %.
- (147) W okresie badanym sprzedaż na wewnętrzne potrzeby producentów unijnych wynosiła między 5 % a 7,5 % udziału w rynku. Jeżeli chodzi o poziom cen, ustalono, że ceny sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych i niepowiązanych były zbliżone. Na tej podstawie stwierdzono, że nie było konieczne przeprowadzenie odrębnej analizy wpływu sprzedaży na wewnętrzne potrzeby.

c) **Wzrost**

(148) Między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym konsumpcja w Unii wzrosła o 15 %. Wielkość sprzedaży przemysłu Unii wzrosła o 20 %, co przełożyło się na wzrost udziału w rynku o 2,7 punktu procentowego.

d) **Zatrudnienie i wydajność**

(149) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność producentów unijnych

	2014	2015	2016	2017	ODP
Liczba pracowników	1 421	1 340	1 317	1 310	1 319
Indeks (2014 = 100)	100	94	93	92	93
Wydajność (w tonach na pracownika)	1 684	2 148	2 249	2 219	2 087
Indeks (2014 = 100)	100	128	134	132	124

Źródło: informacje przedstawione przez wnioskodawcę, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (150) W okresie badanym zatrudnienie w przemyśle Unii zmalało o 7 %.
- (151) Ze względu na wzrost produkcji (o 15 %) i spadek zatrudnienia wydajność w tym samym okresie wzrosła o 24 %.

e) **Wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości**

- (152) Marginesy subsydiowania ustalone w odniesieniu do przywozu PET z Indii do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przekraczały poziom *de minimis*. Jednocześnie poziom przywozu z Indii wzrósł w okresie badanym niemal pięciokrotnie i w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wyniósł 4,2 % konsumpcji w Unii. W związku z tym wpływ wielkości rzeczywistego marginesu subsydiowania z Indii na przemysł Unii nie może zostać uznany za nieistotny.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

a) **Ceny i czynniki wpływające na ceny**

- (153) Średnie ceny sprzedaży stosowane przez przemysł Unii wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2014	2015	2016	2017	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (w EUR/t)	1 037	926	841	964	963
Indeks (2014 = 100)	100	89	81	93	93
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	1 087	932	839	936	943
Indeks (2014 = 100)	100	86	77	86	87

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (154) Średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł Unii klientom niepowiązanym w Unii w latach 2014–2016 spadła o 19 %, a następnie, do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym, wzrosła o 14 % i osiągnęła wartość 963 EUR/t. Od 2017 r. na wzrost cen wpłynął zwiększony popyt na PET wywołany zamknięciem linii produkcyjnych na całym świecie, a także PET stający się alternatywnym i preferowanym materiałem opakowaniowym.
- (155) W latach 2014–2016 średni koszt produkcji przemysłu Unii zmalał w większym stopniu, tj. o 23 %, a następnie do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym wzrósł o 12 %. Głównym czynnikiem mającym wpływ na spadek jednostkowych kosztów produkcji był spadek cen surowców ⁽²²⁾.

b) **Koszty pracy**

- (156) Średnie koszty pracy w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2014	2015	2016	2017	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR/pracownika)	58 466	57 511	62 935	60 855	59 934
Indeks (2014 = 100)	100	98	108	104	103

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (157) Średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika zwiększyły się o 3 % w okresie badanym.

⁽²²⁾ Należy przypomnieć, że cenę PET w 90 % warunkują ceny surowca, tj. oczyszczonego kwasu tereftalowego (PTA), którego cena z kolei jest zależna od cen ropy naftowej. Z tego powodu ceny PET są bardzo zmienne.

c) **Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego**

(158) Poziom zapasów w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 11

Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego

	2014	2015	2016	2017	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	45 042	37 339	51 941	48 648	34 139
Indeks (2014 = 100)	100	83	115	108	76
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	5 %	4 %	5 %	5 %	3 %

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(159) Poziom zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w przypadku producentów unijnych objętych próbą zmalał w okresie badanym o 24 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym poziom zapasów stanowił około 3 % produkcji przemysłu Unii.

d) **Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału**

(160) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2014	2015	2016	2017	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	- 4,2 %	- 0,3 %	- 0,6 %	3,0 %	3,7 %
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	54 520 838	20 681 479	16 077 625	46 069 828	61 135 843
Indeks (2014 = 100)	100	38	29	84	112
Inwestycje (EUR)	14 343 485	4 307 874	7 853 405	22 224 623	21 729 502
Indeks (2012 = 100)	100	30	55	155	151
Zwrot z inwestycji	- 11,8 %	0,3 %	- 0,6 %	9,7 %	12,0 %

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(161) Komisja określiła rentowność przemysłu Unii wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność przemysłu Unii była ujemna od początku okresu badanego do 2016 r., po którym to roku nastąpiła poprawa i rentowność osiągnęła poziom 3,7 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Poziom ten jednak pozostał znacznie poniżej poziomu zysku docelowego wynoszącego 7 % i określonego w trakcie pierwotnego dochodzenia przeglądowego ⁽²³⁾.

(162) Przepływy środków pieniężnych netto odzwierciedlają zdolność producenta unijnego do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych netto zmniejszały się od rozpoczęcia okresu badanego do 2016 r., a ich wzrost rozpoczął się od 2017 r. Wynika z tego, że w okresie badanym nastąpił wzrost o 12 %. Największy wpływ na wzrost miał wygenerowany zysk.

⁽²³⁾ Zysk docelowy wynoszący 7 % określono w pierwotnym dochodzeniu, zob. motyw 349, Dz.U. L 199 z 5.8.2000, s. 44.

- (163) W okresie badanym roczny przepływ inwestycji w produkt objęty przeglądem dokonanych przez przemysł Unii zaczął wzrastać dopiero w 2017 r., po tym jak poziomy rentowności stały się dodatnie. W okresie objętym dochodzeniem przeglądem inwestycje osiągnęły poziom 21 mln EUR, co stanowiło 9 % całkowitej kwoty aktywów netto związanych z danym produktem. Inwestycje dokonano w obszarze utrzymania, wzrostu mocy produkcyjnych i efektywności zakładów produkcyjnych.
- (164) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji w przypadku produkcji i sprzedaży produktu podobnego wzrósł dopiero w 2017 r. i osiągnął poziom 12,0 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądem.

4.4.4. Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu Unii

- (165) W toku dochodzenia wykazano, że w okresie objętym postępowaniem sytuacja przemysłu na poziomie makroekonomicznym poprawiła się, a tę pozytywną zmianę tłumaczy się głównie wzrostem konsumpcji (+15 % w okresie badanym), na którym przemysł Unii mógłby skorzystać poprzez wzrost wielkości sprzedaży, wielkości produkcji i udziału w rynku.
- (166) W toku dochodzenia wykazano także, że poprawa sytuacji przemysłu na poziomie mikroekonomicznym nastąpiła dopiero w ciągu ostatnich piętnastu miesięcy okresu badanego, tj. od 2017 r. do końca marca 2018 r. Tę pozytywną zmianę tłumaczy się głównie silniejszym popytem na rynku Unii oraz większą luką między cenami PET a cenami surowców.
- (167) Uwzględniając opisany wyżej rozwój sytuacji, można stwierdzić, że sytuacja przemysłu Unii poprawiła się dopiero niedawno i tylko w ograniczonym zakresie. Chociaż przemysł Unii nie poniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądem istotnej szkody, jego sytuacja nadal jest niepewna.
- (168) Niektóre zainteresowane strony wnioskowały, że należy zaprzestać stosowania dwudziestoletnich środków, ponieważ ich zadaniem jest ochrona przemysłu, którego struktura odbiega od struktury przemysłu objętego dochodzeniem pierwotnym. Ponadto po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona podkreśliła, że przedłużenie okresu obowiązywania środków skutkowało nieuzasadnioną ochroną nowych uczestników rynku (głównie spoza UE) i zakłóceniem uczciwej konkurencji.
- (169) W tym względzie odnotowuje się, że środki wyrównawcze służą ochronie całego przemysłu Unii przed przywozem towarów po cenach subsydiowanych pochodzących z Indii do Unii, niezależnie od pochodzenia uczestnika rynku w Unii. W tym względzie struktura przemysłu Unii nie jest rozstrzygająca. Celem jest ochrona takiego przemysłu krajowego przed nieuczciwym subsydiowaniem. Ponadto elementy służące do określania szkody, o których mowa w motywach 138–140, wynikają z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, obowiązują w odniesieniu do całego przemysłu Unii i są jednakowe dla każdego dochodzenia antysubsydyjnego. Ponieważ stwierdzono, że elementy te istniały również w okresie objętym przeglądem, wniosek tych stron musiał zostać oddalony.

4.4.5. Wnioski

- (170) W motywie 167 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądem, lecz jego sytuacja nadal pozostaje niepewna, o czym świadczy rentowność utrzymująca się znacznie poniżej zysku docelowego określonego w toku pierwotnego dochodzenia. Komisja przypomniała, że PET uznaje się za towar oraz że rynek jest bardzo wrażliwy na ceny. Dlatego przemysł Unii nie może podnieść cen, nie ryzykując przy tym utraty wielkości sprzedaży niezbędnej do utrzymania kosztów stałych na tonę na niskim i bardziej konkurencyjnym poziomie.
- (171) Po ujawnieniu ustaleń szereg zainteresowanych stron wskazało, że przemysł Unii nie poniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądem istotnej szkody w związku z subsydiowanym przywozem z Indii.
- (172) W tym zakresie należy zauważyć, że twierdzenie to nie różni się od wniosku Komisji wyciągniętego w motywie 170, zgodnie z którym przemysł Unii nie poniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądem istotnej szkody w związku z przywozem towarów po cenach subsydiowanych pochodzących z Indii. Komisja stwierdziła jednak, że sytuacja przemysłu Unii jest niepewna.
- (173) Kolejna zainteresowana strona twierdziła, że nie można uznać, iż sytuacja przemysłu Unii jest niepewna ze względu na brak wskazań na poparcie wniosku, że przemysł ten znajduje się w niepewnej sytuacji i wymaga ochrony przed znikomym przywozem z Indii, aby uniknąć istotnej szkody.

- (174) Jak wspomniano w motywie 150, sytuacja pod względem zatrudnienia uległa pogorszeniu w okresie badanym (-7 %), a poprawa sytuacji przemysłu Unii na poziomie mikroekonomicznym nastąpiła dopiero w ciągu ostatnich piętnastu miesięcy okresu badanego, tj. od 2017 r. do końca marca 2018 r. Jednocześnie, jak wskazano w motywie 161, rentowność w całym okresie badanym utrzymywała się znacznie poniżej poziomu zysku docelowego. Ponadto, jak wskazano w motywie 146, o ile w 2015 r. udział w rynku przemysłu Unii wzrósł do 74,8 %, to jednak do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym stopniowo spadał do poziomu 71,1 %, przy jednoczesnym wzroście udziału w rynku przywozu z Indii. Na tej podstawie nie można było pominąć niepewnej sytuacji przemysłu Unii. Twierdzenie to należało zatem odrzucić.
- (175) Z tego względu Komisja następnie zbadała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylenia środków, spowodowanej pierwotnie przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Indii.

4.5. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

4.5.1. Uwaga wstępna

- (176) W celu ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, w przypadku gdyby środki zostały uchylone, przeanalizowano następujące elementy: a) atrakcyjność rynku Unii, b) moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Indiach, c) prawdopodobne poziomy cen przywozu z Indii przy braku środków wyrównawczych, d) istnienie środków ograniczających handel w innych państwach trzecich w zakresie wywozu PET z Indii.

a) *Atrakcyjność rynku unijnego*

- (177) Rynek Unii jest atrakcyjny pod względem rozmiaru i cen. Według dostępnych informacji rynek Unii jest trzecim na świecie największym rynkiem zużywającym PET. Jest on także pierwszym miejscem przeznaczenia wywozu PET pochodzącego z Indii. Atrakcyjność rynku Unii potwierdza także wzrost przywozu PET z Indii, który pomimo obowiązujących środków wyrównawczych zwiększył się ponad czterokrotnie po nieprzedłużeniu obowiązywania ceł antidumpingowych wobec Indii w 2013 r. ⁽²⁴⁾ Biorąc pod uwagę fakt, że PET jest produktem towarowym sprzedawanym na bardzo konkurencyjnym rynku, należy także zauważyć, że ceny importowe indyjskiego PET w Unii są zwykle nieco wyższe niż ceny oferowane pozostałym państwom trzecim, przy czym nadal są niższe od cen sprzedaży przemysłu Unii ⁽²⁵⁾. Wskazuje to na atrakcyjność rynku Unii dla indyjskich eksporterów produktu objętego przeglądem.
- (178) Jeden indyjski producent eksportujący twierdził, że występuje ogólny wzrost popytu i że rynek UE nie jest największym rynkiem pod względem popytu. Twierdził również, że kieruje swoją działalność na inne rynki, które oferują lepszą ścieżkę wzrostu dla opakowań PET i wyższe zyski. Chociaż twierdzenie, że rynek UE zajmuje dopiero trzecie miejsce, nie podlega dyskusji, analiza prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody nie ogranicza się do konkretnej sytuacji jednego indywidualnego producenta eksportującego, a dotyczy wszystkich indyjskich producentów eksportujących. Na tej ogólnej podstawie stwierdzono, że rynek Unii jest nadal bardzo atrakcyjny pod względem rozmiaru i cen. W konsekwencji wymieniony wniosek musiał zostać odrzucony.

b) *Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne dostępne w Indiach*

- (179) W toku dochodzenia stwierdzono znaczny wzrost mocy produkcyjnych Indii w okresie badanym – na koniec 2017 r. wyniosły one około 1 860 tys. ton, podczas gdy popyt na PET w Indiach wynosił w tym samym roku zaledwie około 937 tys. ton ⁽²⁶⁾. Zgodnie z oczekiwaniami indyjski przemysł będzie nadal zwiększał swoje moce produkcyjne, co w bliskiej przyszłości zapewni utrzymanie różnicy między konsumpcją krajową a wielkością mocy produkcyjnych dostępnych do celów wywozowych na poziomie ok. 800–900 tys. ton. Taką nadwyżkę mocy produkcyjnych dostępnych do celów wywozowych należy uznać za znaczącą, ponieważ odpowiada ona około 25 % obecnej konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądem.

⁽²⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie odrzucenia wniosku dotyczącego rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz kończącego przegląd wygaśnięcia dotyczącego przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indonezji i Malezji, w zakresie, w jakim wniosek ten nałożyłby ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii (2013/226/UE), Dz.U. L 136 z 23.5.2013, s. 12.

⁽²⁵⁾ Źródło: Baza danych Global Trade Atlas <https://www.gtis.com/gta>

⁽²⁶⁾ Badania i prognozy rynku zgromadzone przez zweryfikowanych producentów unijnych (źródła: konsultanci SBA-CCI; Wood Mackenzie Ltd.) oraz dane dotyczące współpracy indyjskich producentów.

c) Prawdopodobne poziomy cen przywozu z Indii przy braku środków wyrównawczych

- (180) Jak stwierdzono w motywie 130, indyjskie ceny importowe bez ceł wyrównawczych spowodowałyby podcięcie unijnych cen sprzedaży o 1,7–7,1 %. Wskazuje to, jaki byłby prawdopodobny poziom cenowy przywozu z Indii w przypadku uchylenia środków. Ponadto – choć przywóz z Indii do UE był stosunkowo niewielki – jego wskaźnik penetracji w okresie badanym był dość wysoki, ponieważ przywóz ten wzrósł niemal pięciokrotnie, o czym wspomniano w motywie 124.
- (181) Z tego względu przemysł Unii może zostać narażony na dokonywany w znacznych ilościach przywóz z Indii po cenach subsydiowanych niższych od średnich cen przemysłu Unii, negatywnie wpływając na jego sytuację gospodarczą. Z tego względu w przypadku zniesienia środków dotyczących Indii istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia istotnej szkody.
- (182) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że założenie, zgodnie z którym w przypadku zniesienia środków wprowadzonych wobec Indii ceny importowe z Indii automatycznie spadną o kwotę obecnego cla wyrównawczego, było nieodpowiednim uproszczeniem złożonej dynamiki rynku. Komisja zauważa przede wszystkim, że strona ta nie rozwinęła swojego twierdzenia, aby wyjaśnić, na czym polega ta dynamika rynku i w jaki sposób faktycznie wpłynęłaby na ceny importowe, ani też nie zaproponowała odpowiedniej ceny importowej do obliczenia podcięcia cenowego. Komisja zauważa ponadto, że w celu ustalenia prawdopodobnego poziomu cen produktu objętego przeglądem w przypadku uchylenia środków standardową praktyką jest uwzględnienie ceny importowej produktu objętego przeglądem w UE w okresie objętym dochodzeniem przeglądem. Ponadto w związku z faktem, że PET jest produktem towarowym, i mając na uwadze udział przywozu i liczbę uczestników rynku, uważa się, że rynek PET w UE jest konkurencyjny i że takie poziomy cen prawdopodobnie miałyby zastosowanie. Wniosek strony został zatem odrzucony.

d) Istnienie środków ograniczających handel w innych państwach trzecich w zakresie wywozu PET z Indii

- (183) Istnienie środków ochrony handlu w państwach trzecich sugeruje również, że polityka cenowa Indii w odniesieniu do wywozu na rynek unijny może być podobna.
- (184) Przykładowo obecnie w Argentynie, Brazylii i Stanach Zjednoczonych stosuje się środki ochrony handlu wobec przywozu z Indii⁽²⁷⁾. Wprowadzenie na tych rynkach eksportowych ograniczeń dotyczących Indii wskazuje również na to, że w przypadku wygaśnięcia środków wywóz z Indii może zostać skierowany na rynek unijny.
- (185) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że Trybunał Handlu Zagranicznego Kanady ostatnio uchylił środki ochrony handlu dotyczące PET pochodzącego z Chin, Indii, Omanu i Pakistanu, stwierdzając, że „dumping i subsydlum ww. towarów pochodzących lub wywożonych z Chin i Indii (...) nie spowodowały szkody i nie stwarzały zagrożenia spowodowaniem szkody dla przemysłu krajowego”⁽²⁸⁾.
- (186) Komisja zauważyła, że ustalenie Trybunału Handlu Zagranicznego Kanady ograniczało się do faktów i okoliczności dochodzenia przeprowadzonego przez władze kanadyjskie. Ustalenia z dochodzeń antydumpingowych/antysubsydyjnych dotyczących innego rynku, przeprowadzonych w innym czasie i przez różne organy, są właściwe dla danego rynku i przemysłu. Ustalenia te nie odnoszą się ani do rynku Unii, ani do obecnego dochodzenia przeglądem. Na tej postawie argument stron należało odrzucić.
- (187) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że podejście Komisji w odniesieniu do dochodzeń prowadzonych przez państwa trzecie nie było spójne, ponieważ Komisja traktowała niekorzystne ustalenie Trybunału Handlu Zagranicznego Kanady w inny sposób niż wspomniane w motywie 184 środki istniejące w Argentynie, Brazylii i Stanach Zjednoczonych.

⁽²⁷⁾ Źródło: WTO, Integrated Trade Intelligence Portal (I-TIP).

⁽²⁸⁾ Trybunał Handlu Zagranicznego Kanady, dochodzenie dotyczące tego, czy dumping i subsydiowanie żywicy politereftalanu etylenu (żywicy PET) o lepkości istotnej równej co najmniej 0,70 decylitrów/gram, lecz nie większej niż 0,88 decylitrów/gram, w tym żywicy PET zawierającej różne dodatki wprowadzane w procesie wytwarzania, a także mieszanki pierwotnej żywicy PET i żywicy PET pochodzącej z recyklingu zawierające co najmniej 50 % pierwotnej żywicy PET w masie, pochodzące lub wywożone z Chińskiej Republiki Ludowej (Chin), Republiki Indii (Indii), Sułtanatu Omanu (Omanu) oraz Islamskiej Republiki Pakistanu (Pakistanu), spowodowały szkodę lub stwarzają zagrożenie spowodowaniem szkody dla przemysłu krajowego, nr NQ-2017-003. Źródło: http://www.citt.gc.ca/en/node/8285#_Toc519504461

- (188) Należy zauważyć, że nie można kwestionować istnienia środków ograniczających handel w innych państwach trzecich w zakresie wywozu PET z Indii i że ograniczają one wywóz PET z Indii do tych państw. Jeśli chodzi o twierdzenia dotyczące ustaleń Trybunału Handlu Zagranicznego Kanady, należy zauważyć, że kompetencje Trybunału Handlu Zagranicznego Kanady w zakresie dochodzeń w sprawie środków ochrony handlu dotyczą ustalenia szkody na rynku krajowym, podczas gdy Kanadyjska Agencja Służb Granicznych jest właściwa do ustaleń w sprawie istnienia dumpingu i subsydiowania w Kanadzie. W tym postępowaniu Kanadyjska Agencja Służb Granicznych stwierdziła, że przywóz z Indii do Kanady odbywał się rzeczywiście po cenach dumpingowych i subsydiowanych oraz że podcinał ceny krajowe w Kanadzie. Trybunał Handlu Zagranicznego Kanady nie uznał jednak, że takie ceny były szkodliwe dla przemysłu krajowego w Kanadzie. Wnioski Trybunału Handlu Zagranicznego Kanady są zatem związane z sytuacją rynkową i przemysłową na kanadyjskim rynku w tym konkretnym okresie, a zatem nie mają znaczenia dla sytuacji na rynku Unii w ODP w ramach prowadzonego dochodzenia. Jednocześnie stwierdzenie przez Kanadyjską Agencję Służb Granicznych, że indyjscy eksporterzy nadal eksportują po cenach dumpingowych i subsydiowanych może być istotnym elementem przy ocenie nieuczciwej polityki cenowej indyjskich eksporterów, wraz ze wszystkimi pozostałymi elementami uwzględnionymi w dochodzeniu w sprawie ich prawdopodobnej polityki cenowej w przypadku braku środków. Wniosek strony został zatem odrzucony.

4.5.2. Wpływ na przemysł Unii

- (189) W toku dochodzenia wykazano, że przywóz z Indii nadal jest subsydiowany i nic nie wskazuje na ograniczenie lub zaniechanie subsydiowania w przyszłości.
- (190) Istnieją podstawy, by oczekiwać, że w związku z atrakcyjnością rynku unijnego opisaną w motywie 177 w przypadku uchylecia środków co najmniej część wolnych mocy produkcyjnych w Indiach zostanie najprawdopodobniej skierowana/przekierowana na rynek unijny.
- (191) W motywie 181 stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo, iż w przypadku wygaśnięcia środków producenci eksportujący z Indii będą wywozić znaczne ilości produktu objętego przeglądem do Unii oraz że wywóz byłby prowadzony po cenach subsydiowanych.
- (192) Pod względem wielkości bardzo prawdopodobne jest, że indyjscy producenci eksportujący przejmą dalsze udziały w rynku należące do przemysłu Unii, który doświadczyłby nagłego spadku wielkości sprzedaży i wzrostu kosztów stałych na jednostkę. Przemysł PET jest branżą kapitałochłonną, która musi utrzymywać określoną wielkość produkcji w celu utrzymania kosztów stałych na rozsądnym poziomie. Wzrost kosztów stałych po zmniejszeniu produkcji i sprzedaży będzie miał negatywny wpływ na rentowność. W rezultacie rentowność przemysłu Unii (która poprawiła się dopiero w 2017 r., dalej utrzymując się znacznie poniżej poziomu docelowego w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądomym) oraz jej ogólna sytuacja gospodarcza uległyby pogorszeniu, a istotna szkoda mogłaby wystąpić ponownie. Równolegle przemysł Unii nie mógłby dokonywać niezbędnych inwestycji w PET pochodzący z recyklingu, do czego wzywa europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych ⁽²⁹⁾.
- (193) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że w przypadku uchylecia środków istnieje duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przywozem z Indii.
- (194) Współpracujący producenci eksportujący z Indii twierdzili, że w przypadku wygaśnięcia środków ponowne wystąpienie szkody jest mało prawdopodobne, biorąc pod uwagę strukturę (koncentrację i integrację pionową) przemysłu Unii, a w szczególności pozycję dominującą niektórych grup producentów na rynku Unii kontrolujących szereg producentów. Pod tym względem Komisja zauważyła po pierwsze, że rynek Unii jest rynkiem otwartym, na którym szereg producentów działa poza grupami. Jest to również rynek konkurencyjny, na którym przywóz ma ponad 20-procentowy udział w rynku oraz na którym można zaobserwować wzrost konkurencji ze strony nowych podmiotów na rynku, takich jak Chiny i Turcja, które w okresie badanym zdobyły ponad 6 % udziału w rynku. Po drugie, koncentracja jest charakterystyczną cechą tego rodzaju działalności, opartej o produkt towarowy, którego konkurencyjność zależy od korzyści skali. Po trzecie, nie stwierdzono, by na rynku unijnym istniał lider cenowy. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (195) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że brakuje czynników uzasadniających wnioski, że indyjskie zdolności eksportowe mogą zostać skierowane na rynek unijny po niskich cenach, gdyż popyt krajowy w Indiach rośnie i oczekuje się, że będzie nadal wzrastać. Ponadto globalny wzrost popytu na PET, zwłaszcza w regionie Azji i Pacyfiku, ogranicza ryzyko ponownego wystąpienia szkody.

⁽²⁹⁾ Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym przyjęta przez Komisję w styczniu 2018 r. ma na celu ograniczenie zanieczyszczenia wywołanego przez tworzywa sztuczne oraz ich negatywnych skutków na zdrowie i środowisko. Jednym z głównych założeń strategii jest osiągnięcie w UE do 2030 r. poziomu 100 % opakowań z tworzyw sztucznych nadających się do recyklingu. Oczekuje się, że przemysł Unii odegra istotną rolę we wdrażaniu tych zasad, inwestując w PET pochodzący z recyklingu. https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2df5d1d2-fac7-11e7-b8f5-01aa75ed71a1.0001.02/DOC_1&format=PDF

- (196) W toku niniejszego dochodzenia wykazano, że prognozowany wzrost mocy produkcyjnych w Indiach będzie powodował rosnącą nadwyżkę mocy produkcyjnych nad popytem krajowym. Ponadto na podstawie ustaleń opisanych w motywie 177, 183 i 184 rynek Unii pozostaje atrakcyjny pod względem rozmiaru i cen. Dlatego istnieje prawdopodobieństwo, że w przypadku wygaśnięcia środków wyrównawczych subsydiowany przywóz z Indii zostanie skierowany na rynek unijny w znaczących ilościach i poniżej średnich cen przemysłu Unii. Na tej podstawie argumenty stron należało odrzucić.
- (197) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że przywóz z Indii nie spowodował szkody i jest mało prawdopodobne, aby spowodował szkodę dla przemysłu Unii w przypadku uchylenia środków w związku z tym, że przywóz PET z Indii na rynek UE był i nadal będzie marginalny. Twierdzono również, że w okresie badanym przywóz PET z Indii zwiększał się w znacznie wolniejszym tempie niż konsumpcja w Unii, a w 2018 r. zmniejszył się. Ponadto twierdzono, że cena importowa z Indii była stosunkowo wysoka i wyższa niż cena importowa z Chin.
- (198) Jeśli chodzi o wielkość przywozu i ceny przywozu PET z Indii, jak stwierdzono w motywie 124, w okresie badanym wielkość przywozu z Indii wzrosła niemal pięciokrotnie, uzyskała znaczny udział w rynku i osiągnęła wartość 156 675 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wielkości te były najwyższe od czasu wprowadzenia pierwotnych środków. W konsekwencji rosły one w o wiele szybszym tempie niż konsumpcja w Unii. Ponadto w związku z faktem, że okres badany obejmował tylko jeden kwartał 2018 r., i wobec braku danych dotyczących konsumpcji za 2018 r., z wielkości przywozu po okresie badanym nie można było wyciągnąć żadnego wniosku. Dochodzenie wykazało również, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywóz z Indii był nadal subsydiowany i że ceny przywozu z Indii, po odliczeniu istniejącego cła wyrównawczego, podcinałyby ceny przemysłu Unii średnio o 3 % (zob. motyw 130). Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.

5. INTERES UNII

- (199) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków wyrównawczych wobec Indii nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnych interesów, których sprawa dotyczy, w tym interesów przemysłu Unii, dostawców surowców w Unii, importerów i użytkowników.
- (200) Należy przypomnieć, że w ramach pierwotnych dochodzeń uznano, iż wprowadzenie środków nie jest sprzeczne z interesem Unii.
- (201) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (202) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obowiązujących środków nie leży w interesie Unii.

5.1. Interes przemysłu Unii

- (203) Dalsze stosowanie środków wyrównawczych wobec przywozu z Indii pomogłoby przemysłowi Unii kontynuować bieżące inwestycje, zwłaszcza te związane z europejską strategią na rzecz tworzywa sztucznego, a w szczególności PET pochodzących z recyklingu. Utrzymanie środków polepszyłoby także warunki ekonomiczne przemysłu Unii, w przypadku których odnotowano ostatnio poprawę, ponieważ pozwoliłoby uniknąć sytuacji, w której przemysł Unii zostałby narażony na znaczące wielkości subsydiowanego przywozu z Indii podcinającego ceny sprzedaży przemysłu Unii.
- (204) Stwierdza się zatem, że utrzymanie środków wyrównawczych wobec Indii leżałoby w interesie przemysłu Unii.

5.2. Interes dostawców surowców w Unii

- (205) Głównym surowcem służącym do wytwarzania produktu objętego przeglądem jest kwas tereftalowy – PTA. Jeden dostawca surowca współpracował podczas dochodzenia, przysyłając odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu. Wyraził poparcie wobec utrzymania środków.

- (206) Jako że PTA nie ma w Unii innych zastosowań niż produkcja PET, można przyjąć, że producenci PTA są w znacznym stopniu zależni od branży PET.

5.3. Interes importerów, przedsiębiorstw handlowych i użytkowników

- (207) Żaden z importerów niepowiązanych, przedsiębiorstw handlowych lub użytkowników nie odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu w ramach niniejszego dochodzenia. Siedemnastu importerów niepowiązanych / użytkowników oraz jedno stowarzyszenie użytkowników wyraziło sprzeciw wobec utrzymania środków z uwagi na fakt, że ograniczyłyby one dostawę PET w normalnych cenach rynkowych oraz zaszkodziłyby konkurencyjności przemysłu niższego szczebla, który zatrudnia znacznie więcej osób niż przemysł PET w Unii. Twierdzili oni, że produkcja PET w UE nie jest wystarczająca, a przywóz PET z innych państw trzecich jest ograniczony, mianowicie przywóz z Korei i Indonezji, który został częściowo skierowany do Japonii, po wprowadzeniu środków antydumpingowych na PET z Chin w grudniu 2017 r.
- (208) Po ujawnieniu ustaleń kilka zainteresowanych stron powtórzyło swoje twierdzenie, że użytkownicy niższego szczebla potrzebują elastyczności w pozyskiwaniu materiałów z różnych źródeł, że produkcja PET w UE nie jest wystarczająca i, jak również stwierdzono w motywie 132, że wielkość przywozu do Unii ze wszystkich innych państw trzecich zmniejszyła się o 8 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Strony te dodały, że niedawny wzrost przywozu PET z Indii był spowodowany redystrybucją przepływów handlowych PET na całym świecie, np. w związku ze sprzedażą koreańskiego materiału z większym zyskiem w Japonii.
- (209) Należy zatem zauważyć, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł Unii wykorzystywał 88 % swoich mocy produkcyjnych oraz że zwiększył swoje moce produkcyjne w okresie badanym. Wynika z tego, że posiada on wystarczające wolne moce produkcyjne, żeby pokryć ponad 85 % obecnej konsumpcji krajowej PET w UE. Ponadto w okresie badanym kontynuowano przywóz z Indii, wykazujący tendencję zwyżkową (zob. motyw 124). Dostępny był również nieobjęty środkami przywóz z innych państw, mający w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym znaczący udział w rynku w wysokości 18,9 % (zob. motyw 132). Co więcej, przemysł recyklingu PET, wzmocniony europejską strategią na rzecz tworzyw sztucznych, będzie stanowił dodatkowe źródło PET służące zaspokojeniu popytu na PET w Unii. Ponadto, nawet jeśli wywóz PET z Korei i Indonezji do Japonii rzeczywiście wzrósł po 2017 r., wywóz z Korei i Indonezji do UE dalej stanowił odpowiednio ponad 50 % i 20 % ich całkowitego wywozu PET w 2018 r. i nie było przesłanek wskazujących, że przywóz z innych państw trzecich⁽³⁰⁾ lub z samych Indii nie mógłby zrekomensować ewentualnego spadku, ponieważ, jak stwierdzono już w motywie 124, w okresie badanym wielkość przywozu z Indii wzrosła niemal pięciokrotnie, co przełożyło się na wzrost udziału w rynku w Unii w tym samym okresie o 3,3 punktu procentowego. W wyniku dochodzenia ustalono również, że wielkość produkcji i wywozu z Korei powinna pozostać stabilna (odpowiednio około 1 100 tysięcy ton i 800 tysięcy ton); wielkość produkcji w Indonezji również powinna pozostać stabilna (około 400 tysięcy ton), podczas gdy wielkość wywozu z Indonezji mogłaby się zmniejszyć, ale jedynie na skutek wzrostu lokalnego popytu⁽³¹⁾.
- (210) Dlatego nawet mimo obowiązujących środków wobec Indii dostawa PET w Unii nie jest ograniczona i występują konkurencyjne ceny rynkowe.
- (211) Ponadto kilka zainteresowanych stron twierdziło, że przemysł niższego szczebla miał problemy z przenoszeniem podwyżek cen surowców i, jak powtórzyły, interesy przemysłu niższego szczebla przeważają nad interesami unijnych producentów PET pod względem zatrudnienia i znaczenia gospodarczego. Jak zauważono w motywie 206, importerzy niepowiązani, przedsiębiorstwa handlowe lub użytkownicy nie odpowiedzieli na pytania zawarte w kwestionariuszu w ramach niniejszego dochodzenia, aby uzasadnić twierdzenie dotyczące istotnego wpływu na ich koszt. W związku z tym, wobec braku jakichkolwiek dowodów dotyczących przedstawionych argumentów, musiały one zostać odrzucone.
- (212) Na tej podstawie i zgodnie z wnioskami wynikającymi z poprzednich dochodzeń oczekuje się, że utrzymanie środków nie wywarłoby znaczącego negatywnego wpływu na użytkowników i że nie ma zatem istotnych powodów, by stwierdzić, że przedłużenie obowiązywania istniejących środków wobec Indii nie leży w interesie Unii.

5.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (213) W związku z powyższym Komisja uznała, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko przedłużeniu obowiązywania obecnych środków wyrównawczych wprowadzonych wobec przywozu z Indii.

⁽³⁰⁾ Źródło: Baza danych Global Trade Atlas <https://www.gtis.com/gta>

⁽³¹⁾ Badania i prognozy rynku zgromadzone przez zweryfikowanych producentów unijnych. Źródła: konsultanci SBA-CCI; Wood Mackenzie Ltd.

6. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (214) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące środki wyrównawcze wobec Indii. Oprócz tego wyznaczono im okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.
- (215) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego środki wyrównawcze stosowane względem przywozu PET pochodzących z Indii, wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 461/2013, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1468, powinny zostać utrzymane.
- (216) Indywidualne stawki cła wyrównawczego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem wytworzonego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez konkretnie wskazane osoby prawne. Przywóz produktu objętego przeglądem wytwarzanego przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wskazanymi, nie może korzystać z tych stawek i stosowane są wobec niego stawki celne mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (217) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽³²⁾ wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających na przykład ze wspomnianej zmiany nazwy lub zmian w obrębie podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.
- (218) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia 2018/1046⁽³³⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (219) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽³⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu o liczbie lepkościowej równej 78 ml/g lub wyższej, zgodnie z normą ISO 1628-5, obecnie objętego kodem CN 3907 61 00, pochodzącego z Indii.
- Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka celna (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Futura Polyesters Ltd	0	A184
Indie	IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited	18,73	C380
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	74,6	A182
Indie	Reliance Industries Limited	29,21	A181
Indie	Senpet Ltd	22,0	A183
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	69,4	A999

⁽³²⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Bruxelles/Brussel, Belgia.

⁽³³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁽³⁴⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
